

лъмъ, щото свободно може да кара съ три витла воденица. Близко до с. Нейково Камчията са събира съ друга една рѣка, която са нарича Дивѣшката. Разказватъ, че преди 250 години близо до тая рѣка са е намирало едно българско село, по име Дивѣците, отъ което е тя добила своето наименование. Подъ село Градецъ Камчията са събира съ Котленската рѣка; а при с. Шехово — съ Медвянската. Близко до с. Садово са събира още една рѣка, която са нарича Садовска-рѣка; а подъ с. Есопли — съ Царската-рѣка или Есоплиската-рѣчица. Отъ Садово на юго-востокъ изъ Камчията селата сж повечето турски чакъ до Айдосъ; само на дѣсниятъ брѣгъ на тая рѣка са намира едно българско село, което са нарича Босилково. На югъ отъ това село до Карнобатъ селата сж се български. Да кажа нѣкодко думи и за голѣмата Камчия. Тая рѣка извира отъ тиченската планина близо до с. Тича. Това село е населено съ турци и българе. Турците го наричатъ Читакъ. Читаци или четаци сж наричатъ ония турци, които сж потурчени. Старите турци, т. е. азиатските завоеватели повѣдѣле на потурченяците да измазватъ кошѣтъ на баджите (коминете) си съ бѣлъ варъ, за да ги отличаватъ отъ християнските. Думата Читъ-акъ са превожда на български бѣлъ кошѣ. Бѣлите комине или читаци сж имале голѣми права: въ тѣхните къщя не е можѣлъ да слѣзе на конакъ ни заптия, ни еничерска войска, ни бегликчие. Въ с. Гердово сичките жители сж читаци или потурченяци. Голѣмата Камчия минува презъ много читашки села, между които е и Карадемиръ-кйой. Подъ това село тая рѣка